A. Starko

Так як зо сходом сонця починається новий день,
Так же Суспільний Кредит звіще нову еру.

As the rising sun proclaims the new day,
So will Social Credit proclaim a new era.

СУСПІЛЬНИЙ КРЕДИТ
The SOCIAL CREDIT

ОДИНОКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ В КАНАДІ — THE ONLY UKRAINIAN SOCIAL CREDIT PAPER IN CANADA.

РІК II. ЧИСЛО 2. — ЕДМОНТОН, АЛБЕРТА, 17. БЕРЕЗНЯ, 1938. — EDMONTON, ALBERTA, FEBRUARY 17, 1938. — No. 2. VOL. II.

Премієр Ейбергарт

ЗАГАЛЬНІ ПРОВІНЦІЯЛЬНІ ВИБОРИ В САСКАЧЕВАНІ

Реакційна канадійська преса стала крайньо занепокоєна зростаючим суспільно-кредитовим рухом у Саскачевані. Між іншими "Фіненшел Пост" з 5. березня каже, що консервати, С.С.Ф. і ліберали приготовляються до провінціяльних виборів, котрі відбудуться в червні, але "найбільшу й необмежену силу представляють суспільно-кредитовці. Суспільно-кредитовці, "каже Пост", організують наукові групи в Саскачевані і їхня кампанія є звернена проти теперішньої системи."

Якщо саскачеванський загал завзято попрацює цих кілька місяців то в Саскачевані певне буде вибраний Суспільно-Кредитовий уряд.

ЗАКОН КОНСКРИПЦІЇ ДАЛЬШЕ ОСТАЄТЬСЯ

В статутових канадських книжках є так званий "конскрипційний закон" ухвалений ще 1919 року. Після цього закону держава може примусово брати до війська.

Р. Петелієр, Суспільно-Кредитовий посол до Оттави на округу Піс Ривер, зробив внесок, щоб скреслити цей закон з книжок. Премієр МкКензі Кінг відповів, що це право є "мертве". Якщо воно було б мертве то не держалось би його у книжках.

Коли примусово можна списувати людий до війська — чому не можна б списати "конскрипцію" майна?

АЛБЕРТА ДІСТАЛА ЛИШЕ ПОЛОВИНУ ТОГО ГРЕНТУ, ЩО ДІСТАЛА ПРОВІНЦІЯ САСКАЧЕВАН

Федеральні позички під "Актом Реліфу" для Алберти до 25. лютого ц. р. виносили $25,886,-198.00, а для Саскачевану $59,-848,142.00. Щодо рільничої допомоги, включаючи насіння, Алберта дістала $3,152,748, а Саскачеван $14,550,633. Для помочі посушливим частинам провінцій, попередної допомоги і публичних робіт Алберта дістала $14,156,450, а Саскачеван $41,-363,168.

Це виразно пояснює ставлення Оттави до Алберти.

В ЕВРОПІ ПАХНЕ ПОРОХОМ

Непровірені доднесення говорять, що Польща готова погодитися на прилучення Данцігу до Німеччини взаміну за вільну руку в литовській справі. Далі, що Німці готові вмашерувати до Мемеля (Клайпеди), литовської провінції коли лишень Поляки нападуть на Литву. Кільки правди в цих вістках годі збагнути, однак одно певне: В Европі пахне порохом.

ПЛЯТФОРМА СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ Й ГРОШЕВОЇ РЕФОРМИ

Партія Суспільного Кредиту й Грошевої Реформи вимагає від своїх кандидатів і всіх членів стояти вірно й непохитно при таких засадах:

"ВОЛЯ НАРОДУ МУСИТЬ СПОВНИТИСЯ"

1. На сторожі демократії.

а) Ми є проти уневажнювання законів провінціяльних парляментів, якщо ті закони не нарушують прав других провінцій або заграничних справ домінії.

б) Ми хочемо й сильно попираємо уложення федеральної конституції, що була б приємлива для всіх девятьох провінцій. Перші кроки в цьому напрямку треба зробити в недалекій будучности скликаючи для цього конференцію провінціяльних представників, а не поправляючи Акт Британської Північної Америки (Брітіш Норт Америка Ект).

"БЕЗ ПОКУПНОЇ СИЛИ РОЗПОДІЛ НЕМОЖЛИВИЙ"

2. Велика потреба грошевої реформи.

а) Ми є проти всякого інкорпорованого монополю грошей і кредиту.

б) Ми віримо, що наш нарід не буде тішитися дійсним добробутом доки уряд не перебере на себе контролю й видавання грошей та творення кредиту та не розділить їх справедливо, по-рівні між провінціями.

в) Ми домагаємося ясно означеної програми щодо піднесення уровення прожиття кожного канадійського горожанина, яке має йти в парі з розвитком використовування наших природніх багатств.

г) Найбільше домагається зниження процентової стопи й більш строгих законів відносно полагоджування довгів.

3. Домініяльна відповідальність за суспільну обслугу.

а) Ми стоїмо на становищі, що Домініяльний Уряд мусить взяти на себе повну грошеву відповідальність відносно **алкоголіків, допомоги безробітним, шпиталів для божевільних, старечих пенсій і регабілітації повернувших вояків.** Далі ми уважаємо, що він повинен перебрати на себе справедливу частину грошевої відповідальности за **публичне здоровля, освіту і допомогу матерям.**

б) Ми кажемо, що завідування цими обслугами повинно належати до провінцій.

в) Ми попираємо агресивну й поступову програму, що змагає вишколити й дати заняття нашим молодим людям.

ЛЮДЕ ПОВИННІ ДОМАГАТИСЯ ТОГО, ЩО ПОТРЕБУЮТЬ; ПОТІМ СТОЯТИ ПРИ СВОІМ, ДОКИ НЕ ДІСТАНУТЬ ТЕ, ЧОГО БАЖАЮТЬ.

Доки ж будуть старі партії й грошеві монополісти вас обдурювати?

НАМ ПОТРІБНО ОБЄДНАННЯ ВСІХ ГОРОЖАН, ЩОБ ГОЛОСУВАЛИ ЗА УСПІХАМИ.

Як ви хочете поперти ці точки голосуйте

— НА —

ОРВІСА КЕННЕДІ

Гр. Кеннеді є агресивний, поступовий молодець, що розуміє потреби населення. Він послідовно стояв за поступовою політикою від самого початку Суспільно-Кредитового руху. Добрий організатор, рухливий, вірний.

МОЖЕТЕ НА НЬОГО СПУСТИТИСЯ.

"ДОКИ ЛЮДИ НЕ БУДУТЬ ДОМАГАТИСЯ ТОГО, ЧОГО ХОЧУТЬ, ДОТИ НЕ МОЖУТЬ НАДІЯТИСЯ НІЯКОЇ ЗМІНИ"

4. Зєднання і зближення далеко розкинених канадійських областей.

а) Ми сильно попираємо негайну будову всеканадійської дороги (шляху) зо сходу на захід; **зниження й зрівнання оплат за перевіз залізницями;** заведення більших допомог провінціям і заохочування ширшого плану **будування мешкальних домів та їх поліпшення** у всіх провінціях.

"МИ СИЛЬНІ ДОКИ ЗЄДНАНІ"

5. Реорганізація Міністерства Заграничних Справ.

а) Ми є проти війни і, щоби недопустити до неї, домагаємося примінення всіх способів через лігу, союз, збірну забезпеку або санкцію.

б) Ми є дуже за тим, щоби на випадок оборонної чи зачіпної війни переведено вперед примусову участь у ній багатств, а потім людей.

"ЛЮДСЬКЕ ЖИТТЯ ВАРТНІШЕ ЯК МАТЕРІЯЛЬНІ БАГАТСТВА"

6. Заграннчна політика.

а) Ми є за здобуттям корисних чужих ринків при помочі торговельних угод у злуці з зниженням митних оплат (тарифи).

б) Ми домагаємося означеного плянування й заохочування до виробу й зуживання канадійських ("Мейд-ін-Кенада") товарів.

Ми стоїмо за всякою здоровою, поступовою, економічною зміною, що дасть більше покупної сили в руки споживача.

ЧИ ВИ ГОДИТЕСЯ З ЦИМ?

УВАГА, ОКОЛИЦЯ ГИЛЯРД!

Поручаємо кожному українському суспільно-кредитовцеві, в околиці Гилярд й інших місцевостях, перечитати едмонтонські "Українські Вісті" з 28 лютого, ц.р. П-н Віктор Купченко в довжезному дописові поучає Вас, як Ви маєте орієнтуватись у політичних справах на будуче (!?) Зо згаданого допису можна багато дечого довідатись.

Наша редакція одержала відповідь у цій справі до поміщення, але з браку місця в цьому числі, ми є примушені задержати що відповідь аж до чергового числа.

Ред. Суспільного Кредиту.

УВАГА!!

Українські околиці, що бажають почути промови п. А. Г. Глинки, з рамени Суспільного Кредиту, повинні вдатись до нашої редакції листовно. Проситься писати до нас зараз, щоб легше нам було заряджувати ці відчити.

Редакція СК.

ПОДАТОК НА МОРГЕДЖАХ

Албертійський уряд наложив 2% податок на всі моргеджі в руках моргеджових компаній. Це буде відноситись до поверх 203 мільйонів долярів, що албертійці винні компаніям.

5 ДО 3, ЩО КЕННЕДІ ВИЙДЕ

Асекураційна Ко. Лойдз оф Лондон, приймає заклади 5 до 3, що О. А. Кеннеді, СК кандидат на східний Едмонтон в доповнюючих виборах, що відбудуться в понеділок дня 21. березня, буде вибраний послом.

ОКОЛИЦЯ МИРОСЛАВНА ЩЕДРО ПОМОГЛА СВОЇМИ ПЕРЕДПЛАТАМИ "СУСПІЛЬНОМУ КРЕДИТОВІ"

Кілька тижнів тому як п. А. Г. Глинка говорив у Мирославна з рамени часопису "Суспільний Кредит" і велике число слухачів щедро піддержали часопис своїми передплатами. В цій місцевості є велике число дійсно гарних і свідомих людей.

Не занедбуйте своїх власних інтересів! Голосуйте!

ГОВОРИЛИ НА ВЕЛИКОМУ ВІЧУ

П-н І. Мазуркевич і А. Г. Глинка з Едмонтону недавно говорили на великому масовому вічу Суспільного Кредиту в Подоля. Велике число резолюцій ухвалено й віче було незвичайно успішне.

П-н Глинка також говорив в околицях Інісфрі, Мирославна, Бучач, Плейн Лейк і Гилок. Мітінги, як звичайно показували велике заінтересування Суспільно-Кредитовим урядом. Число резолюцій переведено майже на кожному мітінгу подібного змісту тим, що переведено в Інісфрі.

5,895 ПОСТАВЛЕНО НА ПОЗИЦІЇ В ОТТАВІ

Тут в Алберті ми часто чуємо від опозицій, що албертійський уряд викидає людий із позицій, а набирає велике число нових, що є великим тягаром.

Але — в Оттаві, лише за перший рік існування ліберального уряду, поміщено 5,895 нових людий на позиції; з того 162 були тимчасові працівники, а 4,947 сталі.

—Це подає їхня власна преса.

Околиця Ендрю заплатила за видрукування цього числа нашого часопису "Суспільного Кредит"

Околиця Ендрю заплатила за видрукування цього числа нашого часопису "Суспільний Кредит"

На великому масовому мітінгу Суспільного Кредиту в містечку Ендрю, дня 14. травня, около 250 слухачів зложили поверх $35.00 в формі пресфонду й передплат на поміч одинокому Суспільно-Кредитовому часописові в Канаді, котрий виключно опирається на піддержці, яку дає йому український загал.

На вічу промовляв А. Г. Глинка видавець і редактор згаданого часопису.

В додатку до повище згаданої суми зібрано ще на салі поверх $8.00 на заплачення салі.

Якщо б кожна околиця оцінювала Суспільний Кредит ділами так як це зробила околиця Ендрю то часопис виходив би стало й точно — не лише два рази на місяць, але й щотижня.

Котра околиця буде друга, що зарядить таке масове віче?

ЗНИЩИТИ ДОМІНІЯЛЬНИЙ ПАРЛАМЕНТ

Національно - корпоративна група в Квебеку виготувала довге письмо до комісії Ровела, в котрім висуває цілий ряд революційних домагань.

Передовсім "треба" знищити парламент, його місце має заняти рада, котра складатися буде з премієрів усіх девятьох провінцій. Федеральний уряд має бути позбавлений права накладати податки і затягати позичок. Має наступити цілковита децентралізація, влада Домінії буде передана провінціям. А дальше — це правдоподібно найбільше революційні домагання. — система кредиту і банковість має бути перенесена на провінції, а також кожна провінція буде мати право накладати мито на товари випродуковані в інших провінціях.

Ці всі далекосяглі реформи має перевести конференція провінцій без жадної співучасти домініяльного уряду.

А. Г. ГЛИНКА ПОВЕРНУВ З ПОЛУДНЕВОЇ ЧАСТИНИ АЛБЕРТИ

Минувшого тижня п. Глинка, редактор і видавець часопису "Суспільний Кредит" повернув із довшої подорожі з полудневої Алберти, де він дав 16 відчитів з рамени Суспільного Кредиту. Відчити виголосив п. Глинка по українськи в: Медисин Гет, Летбридж, два в Белв'ю, в Коллмен, Дромгелер, Вейн і Ровадейл. В англійській мові виголосив відчити в: Медисин Гет, Белв'ю, Блеймор, Гіллкрест, Дромгелер, Іст Кулі, Вейн і Розделй.

Незвичайно цікаво є приглянутись життю робітників у полудневій Алберті, каже п. Глинка, а реакційні політичні партії не мають чого там шукати. Суспільний Кредит загально всюди сильний.

ЖИВЕ 102 РОКИ

Йосиф Гейр, ірляндець з Едмонтону, святкував недавно свої 102-літні уродини. — Його життя пройшло в тих часах, коли було менше "кріз" З нас ніхто не дожиє до такого поважного віку.

АВСТРІЯ ЗЛУЧЕНА З НІМЕЧЧИНОЮ

"Аншлюс", цебто прилучення німецької Австрії до Німеччини, якого так дуже боялися деякі держави, головно Чехословаччина, став доконаним фактом. 11 березня німецькі війська заняли Австрію. Сталося це так несподівано, що деякі "державні мужі" й не спамяталися, коли було по всьому. Розуміється, що сталося воно за тихою згодою навіть тих австрійських провідників, що назверх не показували своїх симпатій до нацистів. Протести Англії і Франції не помогли нічого, бо німці сказали, що це приватна справа самих німців. Більшість населення Австрії витала Гітлера, як свойого спасителя.

КОНЯ КУЮТЬ...

Польща найшла й собі приводу до того, щоб зробити "аншлюс" з Литвою, тільки що "моцарствові політики" не взяли під увагу того, що Литовці непавидять Поляків і готові боротися до загину за свою незалежність. Але справа наробила трохи шуму в Европі, Польща дістала кілька протестів і спустила з тону. Все ж таки воєнна горячка в Европі підійшла на вищий степень вгору.

Суспільний Кредит
УКРАЇНСЬКИЙ ДВОТИЖНЕВИК
видається в Едмонтоні що другого четверга в інтересах Суспільного Кредиту й українського загалу в Алберті.
Видає: В-тво Суспільного Кредиту.
Редактор: А. Г. ГЛИНКА.
Передплата $1.00 річно, 60ц. піврічно. Ціна поодинокого числа.
Адреса: The Social Credit Publishers 10630 - 96 Street Edmonton, Alberta

The SOCIAL CREDIT
A semi-monthly Ukrainian paper published in Edmonton every second Thursday, in the interests of Social Credit and in the interests of the Ukrainian people in the Province of Alberta.
Published by: The Social Credit Publishers
Editor: A. H. HLYNKA.
Yearly Subscription ... $1.00
Half-Yearly ... 60c.
Address all correspondence to: The Social Credit Publishers 10630 - 96 Street Edmonton, Alberta
ADVERTISING RATES FURNISHED ON APPLICATION.

Редакція за оголошення не відповідає

ЧЕТВЕР, 17. БЕРЕЗНЯ, 1938. РІК II. Ч. 2.

Найвищий канадійський суд уневажнив албертійські закони

Віримо, що рішення "Супрім Корт оф Кенада" у справі трьох албертійських законів не було жадною несподіванкою для здоровомислячих людий. Албертійський загал повинен усвідомити собі факт, що ніколи в історії верхівня існуючої системи добровільно не уступила своїх прав новій системі. Стара система завсіди обороняє свою сторону до послідного.

Ми не вважаємо відповідним квестіонувати наших канадійських судів і не будемо входити в деталі згаданого судового рішення. Однак, треба сказати, що шість суддів найвищого суду в Канаді, котрих головою є судця Дафф, не подали жадних причин чому албертійські закони мали б бути неконституційні. Бо не вистарчить сказати, що після Брітіш Норт Америка Акту, котрий був уложений 71 рік тому й котрий не відповідає теперішньому часові, що вже й признають усі політичні проводирі — три албертійські закони є неконституційні.

Закони, які уневажнив суд є: (1.) Закон у справі контролі народнього кредиту; (2.) закон уподаткування банків на $2,400,000 річно; (3.) закон відносно преси, котрий вимагає, щоб правильно друкувати новини про діла уряду.

Відносно закону контролі кредиту каже журнал "Інструктор" із лютого: **"Албертійською головною цілею тепер є перебрати контролю кредиту з рук приватних осіб і дати його під контролю уряду, дати албертійському урядові повну контролю кредиту, який припадає під його юрисдикцію. Не можливо є завести жадної іншої системи, кромі цієї, що тепер існує, поки цього не зробиться."**

Премієр МкКензі Кінг сказав перед виборами в 1935 р., що **"раз держава утратить контролю грошей і кредиту тоді не робить різниці хто укладатиме її закони... Поки контролі грошей і кредиту не віднискається для уряду, що є його святим обов'язком, то всяка балачка про суверенність парламенту й демократію є порожня й пуста... Щоб віднискати для держави те, що втратилось буде надальше першою цілею ліберальних спроб."**

Однак премієр МкКензі Кінг нетоцо, не сповнив своєї обіцянки, але пішов так далеко, що подав на суд албертійський закон якраз у тій самій справі.

Албертійський СК уряд пробуючи віднискати цю контролю кредиту для народу не лише є на правильній дорозі, але він сповняє заприсяжну обіцянку всіх урядів — не дозволити, щоб хто надуживав права народу, кривдив нарід, що тепер роблять фінансисти.

Щодо уподаткування банків то Алберта мала право уподатковувати їх на 3/4 одного мільйона доларів (що банки платили дотепер), але неконституційно є їх уподатковувати на більшу суму, бо вони бідні потерпіли б. Коли б подібне право можна завести щодо податків, які накладається на людей то ще було б не згірше, але ніхто ніколи не сказав, що народ платить зависокі податки. Відносно цього акту то сказано, що він є тому неконституційний, бо після суду акт відносно самого введення системи Суспільного Кредиту є неконституційний, а податок на банк є частиною тої схеми Суспільного Кредиту, тому й оподатковувати банки є неконституційно.

Треба завважити, що акт, що відноситься до введення Суспільного Кредиту в життя не був перед судом і видавати рішення на підставі цього акту в опінії легальних авторитетів є мильним кроком.

Цікаве явище є також те, що вся реакційна преса не може натішитись "справедливим рішенням суду" і в тих самих описах радіє, що вже буде кінець Суспільному Кредитові. — Що одне й друге має спільного — обдумайте для себе самі.

Сказано було колись, що на кожній розправі судиться дві сторони, а головно в політичних і державних справах, а це — суд судить нарід відносно його домагання, але в той самий час самий суд ставить себе перед суд, що складається з народу.

Албертійський уряд не вдоволяється рішенням "Супрім Корт оф Кенада" і подає згаданих три акти перед найвищий суд у британській імперії, а це до "Прів Кавнсил" у Лондоні. Коли в Лондоні Алберта не дістала б задоволяючого рішення то тоді певне уряд вдасться до ще вищого суду, а це до ЛЮДИЙ — ДО ВАС! Албертійський уряд тоді певне вдасться до Вас, до виборців, у формі виборів і тоді Ви будете рішати, що є конституційне, а що ні!

Розправа з цими актами відбудеться в Лондоні в місяці липні й вибори в Алберті можуть бути проголошені таки на другий день — після нашої думки.

Р. Б. Беннет уступив із проводу консервативної партії

Вп. Р. Б. Беннет повинен в части завдячувати свою непереривну політичну карієру проводира консервативної партії в Канаді нашому премієрові Еберґартові. В загальних домініяльних виборах у 1935 році Суспільно Кредитовці були настільки джентлименами, що не ставили свого кандидата в західньому Келгарі проти п. Беннета. Такий крок Суспільно Кредитових проводирів міг означати лише одне, а це — що СК ставились до всяких справ критично й оцінювали услуги п. Беннета для Канади. Бо для політичного поступу треба також і людий противних поглядів. То лише в українців, кажуть наші проводирі, "повинна бути лише одна (наша) організація."

Треба бути настільки розважними людьми, щоб признати, що Р. Б. Беннет зробив для Канади дуже багато доброго й за довгі роки його політичної активности він здобув собі місце між найвизначнішими канадійцями.

Хто буде наслідником п. Беннета, як проводир консервативної партії в Канаді, трудно сказати, бо нелегко консерватам вибрати чоловіка з тими здібностями, які мав п. Беннет. Однак найможливіше є, що з-поміж усіх кандидатів Р. Дж. Меніон або В. Д. Герідж, мають найбільші шанси.

Анвин і Павел

Засуд Анвіна й Павела не приніс лібералам ні консерватам сподіваних користей. Хотяй преса старалася використати цю обставину як доказ нікчемности суспільно-кредитового руху, то загал населення приняв це як черговий визов ворогів Суспільного Кредиту, що не перебирають в способах. До того ж далися чути голоси і то зовсім не без підстави, що ці два передові суспільно-кредитовці впали жертвою політичної ненависти, що їхня провина (як вона була) невелика. Ми не хочемо ставити під знак питання судове рішення в цій справі, але не можемо не добачувати того, що політичні партії, ворожі Суспільному Кредитові, хотіли в цей спосіб збити для себе політичний капітал. Інша річ, що це їм не тільки не вдалося, не принесло користи, але вийшло в некористь.

Добачують вони не добре, коли одні й другі підписують петицію, щоб Анвіна й Павела звільнити з тюрми.

Ходять непідтверджені слухи, що їх звільнять на другий тиждень.

Нові, добрі часи

Тяжке господарське положення примусило широкі верстви канадійського, а між іншим і українського населення, шукати виходу, щоб поліпшити свою долю. Воно дало головний товчок до зміни старих, заскорузлих поглядів на світ та причинилося дуже багато до упадку прихильних настроїв серед населення до старих політичних програм і партій, що ті програми укладали й поширювали. В обличчі господарської руїни люди почали більше приглядатися до тих програм, більше думати, шукати доріг до поліпшення. Повстали нові суспільні рухи, а старі програми попідмальовувано на новіший лад, бо інакше їм грозило повне забуття.

Та не всі однаково приймали нові думки й нові погляди. Люди більш консервативної вдачі мало що змінилися у своїх поглядах, а деякі дальше вперто римаються "старого", бо сподіються, що вернуться ще "старі, добрі часи" й вони будуть мати в очах можновладців заслуги, як стара гвардія.

Здається чи не найбільше таких людей між українським суспільством у Канаді. Людей, що бояться нової думки, не стараються пізнати новий світ, але йдуть наосліп за старим. Вилізши "Тирольцями Сходу" зо старого краю, вони далі лишаються ними, змінивши тільки предмет своєї вірности. Їх думка не працює, примикають очі на те, що довкола них діється, чекають на поворот "старих, добрих часів", але немає у них ні сили ні охоти до того, щоб створити "нові, добрі часи". Брак їх тої енергії, рухливости, що бачимо в інших наших співгорожан.

Помітно це також у більш поступових українців. Багато в Алберті українських груп Суспільного Кредиту, але не дуже багато чуємо про них. Вони також не всі рухливі. Це шкодить в першу чергу їм самим, бо не числяться з ними так, як треба. Бо чому ж з ними числитися, коли їх так як би не світі не було?

Що нам треба бути більш рухливими це річ ясна для кожного з нас. Зокрема українські групи СК повинні бути прикладом для українського загалу під цим зглядом. Віримо, що вони мають досить сили й охоти до праці і при збільшеній рухливості (активності) зможуть створити дійсну тверду силу, з якою всі будуть примушені числитися.

До цього потрібно в першу чергу устроїти **конвенцію українських суспільно-кредитовців**, на якій можна б порушити всі важливіші питання і йти вперто й послідовно до наміченої мети, "нових, добрих часів".

Конвенція Українських Суспільно-Кредитовців в Едмонтоні

На наш заклик в попередньому числі СК в цій справі віднізвалися більш рухливі українські групи, але далеко не всі, що маємо в Алберті. Через те й інші причини прийшлося відложити конвенцію. Однак ми віримо, що вона відбудеться в недалекій будучності. Дякуємо всім тим групам, що заявили свою готовість вислати делегатів на конвенцію й закликаємо всіх інших, щоб сказали своє слово в цій справі. В межичасі йтимуть приготування до конвенції. Просимо всі групи мати цю справу на увазі та зо своєї сторони докласти всіх зусиль, щоб конвенція випала дійсно якнайкраще. Про час конвенції повідомимо у черговім числі нашого часопису й обіжними листами.

ВИДАВНИЦТВО СК.

Ентоні Іден і Лорд Галіфакс

Ентоні Еден і Лорд Галіфакс

Недавно уступив із посту заграничного секретаря Великої Британії п. Ентоні Іден. Його резигнація представляє для нас цілком що іншого, як те, що писала преса взагалі.

Ентоні Іден дійсно був здібний дипломат і Лорд Галіфакс, в нашій опінії, ніколи йому не дорівнює — хоч би й з тої причини, що Лорд Галіфакс є звязаний і заінтересуваний у виробі воєнної амуниції. І певна річ, що він буде старатись помагати фабрикуванню амуниції, що не може йти впарі з інтересами Британії, як держави. А дальше — п. Іден говорить перфектно п'ятьма мовами, а це — англійською, німецькою, французькою, італійською і перською. Це є рідкість, головно в англійців, а на позиції заграничного секретаря конечно є знати більше мов.

Та головна точка є та, що тепер існує два фронти у політичному складі цілого світа, а це — націоналістичний (фашистівський) і соціялістичний. Іден цілий час хилився до соціялістичного табору, а обставини склалися так, що тепер британцям треба заняти більш невтральне становище, тому рішено, щоб Іден уступив, а його позицію заняв інший чоловік. Цей інший чоловік може тепер навіть хилитись до фашистівського блоку і Британія може оправдати себе заньмаючи інше становище. В інтересі Великої Британії є провадити невтральну політику, щоб задержати свої кольонії.

Ось так культурні народи, ради спільної справи, посвячують свої особисті чи партійні справи ради своєї держави. — А українці звичайно кажуть: "Як не буде такої держави як моя партія каже то нехай не буде ніякої." Трохи є різниці між англійськими політиками, а українськими!

Водуть перед у передплатах на "СК"

Від проголошення списку передплатників в останньому числі СК зайшли деякі зміни. Подаємо десять місцевостей, що мають найбільше число передплатників в часі, як друкуємо чоловік:

1.	Мондер	71	передплатників
2.	Інісфрі	38	"
3.	Мирнам	35	"
4.	Чипмен	32	"
5.	Смокі Лейк	29	"
6.	Ендрю	25	"
7.	Кагнін	23	"
8.	Калмар	21	"
9.	Голден Вегревіл	19	"
10.	Бонелон Елдорена	18	"

Котра околиця дістанеться на перше місце по другий раз?

Дво-тижневі коментування Д.М. Попеля, M.L.A.

В АЛБЕРТІЙСЬКОМУ ПАРЛАМЕНТІ

Беручи під увагу положення, в якому наші люди знаходяться під теперішньою фінансовою системою, що згинаються під великим тягаром податків, албертійський уряд почав уподатковувати тих, що повинні бути уподатковані (фінансові інституції), що має улекшити тягар на плечах загалу або принаймнеше дасть нашому загалові кращі услуги.

1. Робиться заходи, щоб скасувати податки від землі, а уподаткувати продукцію. Це принесе до провінціяльної каси коло 4 мільйонів доларів місто 7 мільйонів, що приходили разом із землі і власностей.

2. Минувшого року уряд неребрав на себе повну фінансову відповідальність сухіт, а цього року перебирає паралІж. Це означає, що нарід діставатиме більші користи й кращі услуги. А дальше уряд хоче завести державне лікування. Перебираючи видатки паралІжу означає, що це коштуватиме уряд коло $20,500 річно.

3. Ухвали введені в цілі заведення Кредитних Юній, щось подібного, що існує в Квебеку і Новій Шкоції, де Кредитні Юнії провадять більш успішний бизнес як самі банки без жадних утрат. Ці Кредитні Юнії певне будуть відігравати велику ролю у складі Суспільного Кредиту.

4. Податок 3/4 цента наложено на акр землі мінералів; це є на землю, котра є в руках корпорацій, а не в руках уряду. Це буде відноситись до яких 17 мільйонів акрів землі в Алберті і має принести до провінціяльної каси коло $60,000. Сіпіар ман би платити коло $30,000; Гудсон Бей Ко. коло $20,000, а всі решта платили б коло $10,000.

Так скоро як ці ухвали переведено, згадані фірми зараз прислали свої репрезентації до уряду, як протест, але це їм не помогло.

5. Вийшло на верх із дебатів, що Е. Л. Грей, теперішній провідник лібералів в Алберті, коли він був заступником міністра муніципальних справ у 1935, зробив компроміс із Сі-Пі-Аром наладнуючи заплату податку на давних землях, котрий тоді був у силі за $15,000 а повинно було бути $25,000. П-н Грей вилив від послів за цей його поступок через те, що він робив у користь корпорацій, а не народу, що принесло втрату для уряду коло $10,000.

Тепер цей податок на незамешканих землях буде всилі. Насліпо багато протестів від ріжних корпорацій, щоб уряд не вводив його в життя, але й це нічого не помогло. Ліберали аргументували, що це причиниться до того, що ті землі заселяться. Уряд настоював на тім, що компанії не повинні мати посілости цієї землі безплатно, але повинні платити податок від неї так як платить фармері від своєї землі.

6. Пороблено заходи, щоб платити пенсію темним людям $20.00 місячно. Це коштуватиме провінцію коло $48,000 річно. Цю пенсію уряд почне платити з початком квітня, 1938.

7. Ухвалено закон, щоб дати урядові право перебрати збіжевий "докедж" елеваторів на околицях і вжити його для живого скоту й рільництва.

8. Різні пекінг плентс числять людям по долару за рогату худобу; значиться, що фармер дістає долара менше від рогатої штуки худоби. Уряд не ревів точку, що вимагає, щоб ця сума йшла до каси уряду, а не рівним. Цей прихід також буде вжитий для поліпшення живого скоту.

9. За приватні довги затягнені перед 1. серпнем, 1936, ніхто не може позивати аж до 1. березня, 1939 року.

10. Всякі фірми, що держать право продавати масток за довги, тепер будуть мусіти покривати всякі кошти звязані з судами. Довжник, від тепер, дальше не буде відповідати за кошти, як це було попередньо.

11. Податки, що відносяться до албертійського загалу не будуть підвищені; противно, їх знизиться так скоро як прийде більше приходів із податків наложених на фінансові інституції. Податок на банках буде подвійний. Манітоба підвищила податок на банках на 40% цього року.

12. Справу владнано з Оттавою щодо насіння для фармерів, що буде розподілено скорше цього року як було зроблено минувшого. Уряди ручать суму $1,900,000 як поміч муніципалам в "імпрувмент дистріктах"; минувшого року ця сума була $1,600,000.

13. **Полагодження довгів:** (а) В містах, коли кредитовець схоче робити "форклоужор" мусить зложити $2,000 в суді. Як що довжник втратив би свій дім тоді він може вживати тих $2,000 на новий.

(б) **Фармері:** Якщо фармер намолотить поверх 7 бушлів з акра, він тоді продасть одну четвертину всего свойого збору й посилає цей прихід до "Дет Аджастмент Борд", котрий пришле свойого представника до кожного довжника. І якщо певні кредитовці знижать процент задоволяючо, або й навіть знижуть "принципал", все розуміється залежатиме від роду довгу, тоді згаданий прихід із проданої четвертини буде поділений поміж кредитовців. **Всі довжники, що бажають бути забезпечені цим бордом у згаданий спосіб повинні вдатись до "Дет Аджастмент, коли на це прийде час.**

Ця справа з довгами ще не покінчена зовсім, тому треба зачекати бо можливо ще поробиться які зміни.

В 1837 році державний довг в Алберті виносив $20.00 від особи; в 1937 р. він підійшов на $811. — Це вистарчаюче, щоб пояснити, що коли люди годні платити 20-доларову дивіденду фінансистам, то чому б не можливо платити 25-доларову дивіденду людям?!

14. В цьогорічному буджеті включено $1,002,000.00 на збудування гостинців "гайвейз".

15. $100,000.00 є уділено для Суспільно - Кредитового Борду для помочі введення в життя нової системи.

16. Процент на албертійському довзі виноситиме $3,230,000, що є 70,000 менше як минувшого року. Але сподіємось, що можливо й цього не заплатиться, коли вилагодиться новий план на сплачення довгів. Якщо б уряд хотів заплатити ввесь процент то тоді треба було б $8,000,000 на це, що є половиною всего приходу албертійського уряду. Суспільно Кредитовий уряд платить лише половину проценту хоч суд признав, що проценту того знизити не вільно.

17. 10% добровільної знижки посольської платні й платні державних урядників віднискано для послів й урядників, що також зроблено у всіх інших провінціях включаючи Оттаву.

18. Учительський семинар (нормал скул) у Кемроз замкнеться, що заощадить для провінції коло $22,000 річно. В дійсності немає потреби держати три нормальні школи в провінції отворені. Рівно ж шкільні "гренти" будуть підвищені з $1,528,192.50 на $1,663,768.00, що виноситиме $135,575.50 більше.

19. В минувших роках старші віком учителі діставали реліф і $3,000.00 виасигновувалось на це. Тепер пропонується змінити цей план, щоб дати вчителям пенсію. Учителі будуть причинятись до збудування потрібного фонду.

20. Цілковито розглянеться наново всякі податки.

21. Для реліфу підвищено суму на $100,000. Для лікарських услуг і шпиталів додано $15,000.

22. Наложиться податок на всякі посілости (моргеджі) в руках моргеджових компаній. Це примусить кредитовця робити компроміс із довжником, якщо вони не схотять платити податку коло 4 мільйони доларів. Моргеджові довги в Алберті виносять коло 203 мільйони доларів.

23. Реліф коштуватиме в 1938 році коло $4,000,000, це є

(Докінчення на ст. 3-ій)

НАШІ ПОСЛИ ГОВОРЯТЬ

В своїй промові над буджетом посол Попель порушив багато важних питань нашого життя в Алберті. Подаємо тут його промову (у скороченні), щоб обзнайомити наш загал з працею наших послів у провінціяльному парламенті:

Мені приємно було слухати промови п. Грея (провідника лібералів). Говорив він дуже гарно, а головно дуже багато, але дуже мало сказав. В дійсності не сказав він нічого, бо те все, що він набалакав, ми чули вже нераз за останніх двадцять літ.

Недавно преса подала, що п. МекФарленд промовляючи в Келгарах сказав, що конечне всім "будуючим людським силам" злучитися разом та створити "уряд, що буде успішно віддзеркалювати бажання й думки населення". По моїй думці ми такий уряд вже маємо. Коли п. МекФарленд цього не бачить, то певно тому, що він дише на думці союз "будуючих банкирів", що змогли б недопустити до того, щоби люди дістали, що їм потрібно. Коли воно так, то не має п. МекФарленд чим журитися, — такий союз уже існує у формі "Народньої" Ліги.

Про що лігу писав один часопис, що в своїх радіо-промовах ці панове, щоб бути щирими та правдомовцями, повинні говорити: "Шановні громадяне! Відзивається до вас $5,000,000 перестрашеного капіталу, вложеного в підприємства. Еберґарта треба знищити! Суспільний кредит нісенітниця. Пішліть його там, де раки зимують, інакше ми пропадемо." А-ле панове з ліги так не говорять, як повинні. Вони зачинають свої промови канадійським національним гимном і грають на патріотичних почуваннях населення. Такі спасителі Канади й її населення що й куди!

Перед виборами я уважав собі, що в парляментах засідають люди поважні й розважні, що неодної річи можна буде від них навчитися. Та тепер бачу, що коли б посли-новики хотіли вчитися від послів-ветеранів, то це було б найбільшим нещастям для країни, бо ці старики показалися дуже маленькими людьми, що бавляться в політику в парляменті і більше про ніщо не дбають.

Всі пам'ятають ще зовсім добре, як премієр Мекензі Кінг обіцював перед виборами 1935 року завести публичну контролю над грішми й кредитом та осуджував приватну контролю в руках фінансистів. Тоді він сказав, доки контроля фінансів не буде в руках населення і то доти є "зайвим і безпотрібним говорити про суверенність парляменту". На передодні виборів, 14. жовтня, 1935, появився в пресі комунікат п. Кінга, в якому він каже: "Сьогоднішні вибори показують, що населення поділяє погляд, який ліберальна партія мала цілий час, що безробіття є для Канади найбільш наглим державним питанням." Від того часу минуло понад два роки і це "найбільш нагляче державне питання" до сьогодні не розвязане. Пропонується плян асекурації від безробіття, цебто, щоб обдирати бідних і давати біднішим. Далі в тому самому комунікаті було написано: "Вибори є потвердженням погляду лібералів, що кредит є публична справа, яка обходить не тільки банкирів, але має пряме відношення до кожного громадянина. Вона є засудом на приватну власність і контролю банків, а за відповідно уладженим державним банком, який буде зміновати й контролювати видавання грошей відповідно до потреб населення. Не можна заперечувати домагання, щоби уряд дістав назад у свої руки контролю над кредитом і видаванням грошей. З ходом виборчої кампанії" питання про те, що населення має котролювати всі ділянки уряду через своїх представників у парляменті, а не хто інший, стало дуже ясним. Виборці недвозначно заявили, що відповідальний уряд, а не зорганізовані фінансисти чи міжнародні грошеві магнати, мають контролювати всі державні справи." Із цих гарних слів-обіцянок нічого дотепер не сповнилося та й не ма виглядів, щоб до других виборів що зроблено в цьому напрямку. Навпаки, домініяльний уряд ставив і ставить колоди під ноги албертійському урядові, що почав переводити ці гарні слова п. Кінга в діло.

Взагалі Алберта тішиться не звичайною опікою домініяльного уряду. Він уневажнює албертійські закони як "неконституційні й антидемократичні", але не бачить таких самих провин у інших провінціях. Що більше, навіть наші ліберальні товариші в албертійському парляменті голосували проти нашого закону про публичну контролю, хотяй не мали й не могли дати інакшої розвязки цього питання. Вони, як видно, дуже люблять таку пісоньку:

"Ідемо до роботи,
Щоб купити хліба
І набрати сили
До свіжої роботи".

Ця філософія була б не така зла, коли б була та робота. Але роботи немає і вона зводиться до того, що:

"Не йдемо до роботи
І хліба не купуємо.
Бо нащо ж на ж сили?
Облогом стоять наші лани,
А ми латаєми штани".

А незадовго може нам і штанів не стати.

До того воно йде. Із виборчих обіцянок п. Кінга сповнилася тільки одна: засновано Банк Канади. Але й це не вийшло на користь населення. Домініяльний уряд не створив відповідної суми грошей, щоб оснувати цей банк, але видрукував бонди й продав їх існуючим банкам. Збільшився державний довг Канади, а до того населення заплатить банкам грубі проценти від позичених грошей. І всі задоволені: банкирі будуть мати проценти, а люди Банк Канади і податки, щоб ті проценти заплатити!

При цій нагоді хочу навести слова зо "Звіту Мекміллена", сторона 35: "Їх (Товариства Канадійських Банків) ціллю є уважати на законодавство, та вироки судів, що відносяться до банкового діла та взагалі боронити інтереси чартерованих банків." З цього виходить, що банкирі хочуть "рядити урядом" так, як моргеджові компанії "фармують фармерів". Товариство Американських Банкирів видало 1857 року обіжник до банків, в якому пише: "Ви повинні зробити все, що є в ваших силах, щоб підтримати такі часописи, головно фармерські й релігійні, що виступають проти видавання грошей урядом відмовляючи притім услуг і помочі усім тим людям, що не хочуть цього робити. Коли відкличеться закон про державне видавання грошей, то люди будуть мати досить грошей, а це буде мати великий вплив на ваші зиски як банкирів." В 1816 році коли Джеферсон почав боротьбу проти грошевих магнатів писав він до Джорджа Логана: "Як американський нарід позволить банкам котролювати видавання грошей через обнижування й підвищування їх вартости, то банки й корпорації, що виростуть довкола нього, обдеруть його з усіх маєтків і пустять його дітей з торбами на континенті, який їхні батьки здобули. Я сподіюся, що ми зможемо задушити в колисці цю грошеву аристократію, що вже хоче пробувати своїх сил з урядом та нехтувати закони нашої країни." Та американський нарід програв цю боротьбу і сьогодні ми мусимо далі її продовжувати.

П. Новлс давав нам приклади, щоби доказати, що банки "не творять кредиту." У звіті лорда Мекміллена читаємо, що в 1933 році в Канаді було:

Виданих грошей (у банках і в обігу) $141,000.000.

Всіх депозитів (грошей, що люди вложили до банків) $2,260,000,000.

Звідки ж узялося $2,119,000,000 як не з кредиту, створеного банками (кожна позичка в банку творить депозит). В 1931 році було в Зединених Державах:

Виданих грошей $5,612,000,000
Всіх депозитів $50,504,800,000.
Звідки взялося $44,892,800,000?

Як би депозитори зажадали своїх депозитів всі нараз то кожний дістав би тільки десяту частину того, що вложив. Як же це п. Новлс пояснить? Ці приклади показують, що банки згрошевили публичні багатства або створили кредит за порукою народніх маєтків та почислили людям проценти за той кредит, за який люди самі поручилися.

Хочу навести один приклад, який характеризує наш теперішній суспільний лад. Цей лад так дуже подобається нашим шановним противникам, що вони бажали б затримати його навічні. В 1935 році мій сусід продав корову, що важила 950 фунтів. Дістав він титулом заплатку тільки $5.00. Корова цим так дуже зажурилася, що по дорозі до Едмонтону стратила 20 фунтів на вазі. Але це було ще не найгірше. Коли продано корову то фармерові прийшлося ще платити $4.57. Він дістав такий рахунок:

Продажна ціна корови	$4.15
Перевіз до Едмонтону	3.72
Остає до вирівнання	$ .43
Завдаток	5.00
Остає до вирівнання	$4.57

Не все гаразд у нас і з державною допомогою (реліфом) для безробітних. Тоді, коли вираховується гроші на менш конечні або й не зовсім потрібні річи, то на цю ціль грошей нема. Алберта найбільш покривджена під тим зглядом.

Попередній уряд обіцяв побудувати дороги в північно-східній частині провінції і навіть інженери її виміряли. Але багато далі поза це, справа не пішла. Почали будувати перед виборами, щоби зробити добре враження на людей, що "юефеф" і про вас дбає. Добрі дороги тут конечні і я домагаюся, щоб на цю справу звернено більшу увагу, як таку, що не терпить проволоки. На цю ціль треба ухвалити принайменше пів мільйона долярів, щоб зробити поступ у тому напрямку.

Домагаюся також $10,000 на направу доріг у неорганізованих муніципальних (імпрувмент) дистріктах ч. 606 і 607. У цих околицях майже немає дістріктових доріг, через що населення терпить.

В АЛБЕРТІЙСЬКОМУ ПАРЛАМЕНТІ

(Продовження зо ст. 2-гої)

$100,000 більше як минувшого року. Це тому, що Оттава зменшила місячний грент для Алберти з $130,000 місячно на $125,000.

24. $700,000 є відложено для викупу "Сейвінгс Цертифікатів", на котрих виплат був задержаний ще попереднім урядом.

25. "Інком" податок (від приходу) піднесено на корпораціях. Також ті особи, що приходять до Алберти на короткий час, а заробляють поверх $60.00 місячно, відтак лишають провінцію, будуть також платити податок від приходу. Коли корпорація має поверх $20,000 річного приходу то вона буде мусіти платити 10% податок місто 5% на чистому зарібку. Новий податок йде від 1% на перші тисячі приходу до 19% на $19,000 приходу.

Карта на передплату

Висилаючи передплату на цей часопис СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ виповніть цю карту й вашліть до:

THE SOCIAL CREDIT PUBLISHERS
10630 - 96 Street -:- Edmonton, Alberta

В залученню посилаю $1.00 як річну передплату на український часопис Суспільного Кредиту. Часопис прошу висилати на адресу:

Імя й назвиско ....

Пошта ...., Провінція............

ЛИШЕ 307 ОСІБ У КАНАДІ ДІСТАЮТЬ ПОВЕРХ $50,000 РІЧНО

Департмент Державного Ревеню в Оттаві видав інформацію, в котрій сказано, що лише 307 канадійців платили "інком текс" від більшої суми як 50,000 річного приходу.

75 осіб одержують між 45,000—$50,000 річно;
116 одержують між $40,000—$45,000 річно;
349 одержують між $25,000—$30,000;
1,254 одержують між $15,000—$20,000;
3,234 одержують між $10,000—$15,000.

Згадані інформації виказують, що найбільше є тих людий, що дістають понижче $2,000 річно, із цих є 93,316.

І САСКАЧЕВАНЦІ ЗА СУСПІЛЬНИМ КРЕДИТОМ

(Лист до премієра Н. Еберґарта)

Восека, Саск.,
11. лютня, 1938.

ВШановний Пане Еберґарте!

Мабуть Вам буде приємно довідатися, що $15.00, які тут залучуємо, зложив одного дня гурток давніх лібералів і консерватів у маленькому селі Восека, щоби допомогти Вам покривати кошти радіо промов, які Ви дасте що-четверга. Посилаємо Вам ці гроші, щоби насамперед допомогти Вам і Вашим товаришам у боротьбі проти немилосерного грошевого монополю лихварів (з роду тих самих, що їх Христос вигнав зо святині), а далі як найсильніший протест наш, який ми можемо з такої віддалі зробити, проти поганої поведінки реакційних сил у цій країні, що створили в Алберті шайку під фальшивою назвою "Народня Ліга" з наміром знищити Ваш уряд. Вони ніколи не переконають загал населення, що за що го Ви боретеся, мов би то вони представляли собою народний рух, бо справа мається зовсім противно — вони є Лігою проти народу. Навіть при такій віддалі ми розуміємо гаразд положення в Алберті. Це є боротьба банкирів проти народу, в якій банкирі ховаються за плечі безславної шайки генгстерів, а-бо дійсних "банкирських попихачів", що називають себе "Народньою Лігою". Приперті до стіни вони ведуть безуспішну, хоч розпучливу боротьбу, щоби насилля великих фінансистів, яке майже зруйнувало не тільки Алберту, але кожну іншу провінцію в домінії, далі продовжувалося. Ви привели до того, що їх може кожної хвилі шляк трафити, і вони це дуже добре знають.

Дай Вам, Боже, більше сили в боротьбі за економічну свободу. Ви доконали чудес, коли витягнули на денне світло банкирів в цілій їхній наготі та доказали світові, що вони є в конշахтах з урядом Кінга й разом працюють проти народу.

Ми маємо надію, що албертійці твердо стоятимуть при свойому урядові, бо знають і мусять знати, що жадну політичну або економічну програму дійсної реформи, — Суспільного Кредиту чи якої іншої, — не можна перевести в життя доки не відбереться від банків контролі над народнім кредитом та віддасться й назад народові, якому вона поправді належиться, щоби уряд міг ужити її для зрівноваження продукції й покупної сили провінції та виплатити обіцяні дивіденди. Коли це станеться, то ніхто, що має поняття про основи Суспільного Кредиту й знає дещо про природні багатства й продуктивність Алберти, не буде сумніватися й на хвилинку, що 25-доларову місячну дивіденду можна не тільки зовсім певно виплатити, але й подвоїти, коли населення буде приготоване до цього, цебто коли населення буде приготоване відповідно уживати своїх дивіденд. Сподіємося, що Ваше населення не переочить цієї важливої точки навіть коли банкирські посугачі, з яких складається так звана "Народня Ліга" роблять такий великий галас та заміщання. Думаємо, що воно за добре розуміє положення, щоби можна його звести на манівці.

Так довго, як Ви будете далі продовжувати свій дотеперішній напрямок та з одної сторони домагатися успіхів, а з другої працювати над їх осягненням, Ви маєте новий спосіб правління, що заступить у цілому світі теперішню політичну систему, яка завжди обманює виборців. Як майор Доглес сказав недавно, ваше голосування сьогодні значить іти до "полу", щоби вирішити, чи мають вас розстріляти, чи в олиові зварити.

Продовжуйте ж боротьбу, ласкавий Пане! Ви не можете програти. Бо, як сказав одного разу Віктор Гюго: "Можна стримати хочби й мільйонову армію, але не можна задушити правдивої ідеї, коли вона на часі."

Ми в Саскачевані приглядаємося з довгідного положення до подій в Алберті й завидуємо сестрі Алберті, що має перший уряд у світі, який колибудь старався дати народові зразок дійсної демократичної системи, цебто коли люде домагалися того, що хотіли, а уряд ішов назустріч їхнім бажанням. В такій демократії, як Канада, парлямент існує на те, щоб воля народу була горою.

Як уряд Мекензі Кінга та його дорадники є настільки глупі й короткозорі, що не дбають чи Ваш албертійський уряд зможе сповнити волю народу, то тим вони певніше й скорше запечатають судьбу старого, умираючого ладу, який вони заступають, бо зроблять Суспільний Кредит питанням всеканадійської ваги. Все населення Канади приготоване до нього й ґризе вудила, щоби звільнитися від своїх мучителів.

Саскачеван стоїть з Албертою в цій боротьбі. Я певний, що Ви можете числити на поміч цієї провінції, коли лишень її буде потрібно та коли Ви кинете слово.

Дж. Г. Фостер.

ПОМОЖІТЬ ПРИЄДНАТИ ХОЧ ОДНОГО ПЕРЕДПЛАТНИКА ДЛЯ "СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ" — ЦЕ ПОДВОЇТЬ ЧИСЛО НАШИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ.

ДОПИСИ

ІДЕМО ВПЕРЕД

Спрінг Крік, Алта.,
15. лютня, 1938.

Хочу написати про околицю Спрінг Крик і поінформувати весь албертійський загал, що й наша околиця не лишається позаду від других околиць і взагалі від прогресивного руху. У нас зорганізовано при помочі доброго й щирого працівника п. Глинки гурток С.К. з 16 членів. Потім уписалося на нашім мітингу ще 4 члени і тепер наша група начисляє 20 членів. Сподіємося, що наша група в короткім часі ще збільшиться, хоть є люди, що пробують нам кирпити. Тут є кілька "юфейників", що пробують нам перешкаджати й раді б розбити нашу групу. Але, видно, ці панове не думають своїм власним розумом, бо як би вони думали своїм власним розумом, то трималися б враз із поступовими людьми й узагалі з прогресивним рухом. Завоювали вони Народний Дім під свою руку й аби хто приїхав з бесідником, як їм не до вподоби, то Народного Дому не дістане. Не бачуть вони, що сьогоднішній світ іде вперед, а враз зо світом поступає й наша партія С.К., на чолі з премієром Еберґартом. Партія С.К. багато вже зробила в Алберті доброго й корисного для фармерів так і для робітників. От хочби взяти мораторію в Алберті. Колись із за правління Ю.Ф.А., ще фармері не скінчили молотити, а колектори вже впихаються, а минулої осени цього не було. А щодо робітників, то також уряд старається, щоби робітник мав відповідну платню за свою роботу. Але цього декотрий фармер не бачить. Нам треба старатися таких людий переконувати.

Сходитися на мітінги й обговорювати економічні питання, устроювати освітні вечірки та устроювати на них спільне читання, дискусії, тощо. З таких вечірків ми багато скористаємо й не будемо думати чужим розумом, але своїм власним. Тоді й життя наше покращає.

Дописувач.

ІННІСФРІ ОЖИВАЄ

22. лютня, 1938.

До нас приїхав дорогий гість п. Глинка, що своєю присутністю й промовою ожинив на Інісфрі людей, які були на його мітінгу. В нас суспільний кредит спав до сього часу; ніхто нічого не думав. Але, коли приїхав п. Глинка й пояснив зібраним програму й напрямок Суспільного Кредиту й других політичних партій, та що робить Суспільний Кредит для бідного населення, а що роблять інші політичні партії, то всі зібрані переконалися, що лише Суспільний Кредит є їх приятелем. П-н Глинка говорив теж в англійській мові тому, що на салі було досить англійської публики. Як добрий бесідник він виявився дуже добре. Від того дня наші горожане набрали "політичного" духа й тримаються.

На сім мітінгу присутні ухвалили три резолюції, що були уложені при помочі п. Глинки. Їх вислано до премієра Еберґарта, до "Едмонтон Джорнал" та до Оттави в справі Енвіна й Павела.

Хотяй мороз тиснув, то однак люде прийшли на мітінг і не жалують, що прийшли, бо скріпилися в політичних поглядах і думаю, що не скоро забудуть. Було би добре, коли б до нас і в наші околиці ще більше таких бесідників приходило. Бажано, щоб п. Глинка ще деколи загостив до нас, та взяв з собою нашого представника і міністра п. Фалов. По таких відвідинах то зневвістю люди не хиталися б у своїх політичних поглядах.

П. Кольматицький.

ПОМАГАЮТЬ ЧАСОПИСОВІ

Клірбрук, Алберта,
15. березня, 1938.

Ця місцевість мало кому відома, а головно читачам СК, хотяй у нас також є група СК вже другий рік. До групи належать майже самі українці, але на жаль читачів СК небагато, хотяй всі відносяться до нього прихильно. Ми повинні помагати нашому часописові СК, бо це є наш український часопис, що вчить нас, як боротися за краще життя трудящого народу в Канаді. Ми повинні тішитися тим, що можемо при помочі нашого часопису краще порозумітися, обєднатися й стати лавою в обороні СК перед противниками, що бажають його знищити. Подбаймо ж про наш часопис устроюючи забави й збірки на пресовий фонд! Наша група робить початок у цьому напрямку. Устроївши представлення виділ рішив вислати $2.00 на пресовий фонд СК і взиває всі інші українські групи й товариства зробити це саме. Памятаймо, що дбаючи про СК, дбаємо про себе!

Іван Іщик.

Видавництво СК сердечно дякує дописувачеві й виділові групи: Л. Гонському (голові) і Д. Гуменюкові (секреареві) та усьому членству за прихильне відношення до нашого часопису і сподіється, що вони будуть далі старатися допомагати й поширювати його.

MYRIAN POPIL
агент для Ірвінга Клайна
ЮВЕЛЕРА
і
зареґістрованого окуліста
Направляємо по низьких цінах.
"Ваш кредит є добрий в нас"
MYRIAN POPIL
10564 - 98th Street
Edmonton -:- Alberta

Др. Іван Лесик
дентист
403 - 4 Moser-Ryder Building,
101 Street
Edmonton -:- Alberta
— Телефони —
Офісу 27442 — Рез. 82502

Др. Йосиф Мегас
Оператор, Лікар, Акушер
і лічить венеричні недуги.
ЕКС-РЕЙ МАШИНИ.
10164a - 101 ST., EDMONTON
Suite 301 Kitchen Blk. Phone 24061

—ТЕЛЕФОНИ—
Офісу 21313 Рез. 32514
S. A. G. BARNES
загальний агент від
Асекурацій — від огню, на життя, на випадки й каліцтва, слабість й авта.
Продає бонди—дає поради в фінансових справах і т. і.
Офіс: 501-2-3 Agency Bldg.
10057 Jasper Avenue
EDMONTON -:- ALBERTA

НА ПРЕСФОНД СК

Мирославне.

Збірач Тарас Давидюк — по 25 цт. Василь Сень, Николай Тринчук; по 10 цт.: Олекса Трембіцький, Олекса Гарасим, Дмитро Гниди, Тарас Давидюк, Павло Дуляба, Дмитро Мельник, Петро Сайк, Петро Тарапацький, Йосип Щуберт. Разом $1.40.

Збірач Михайло Кіц — по 25 цт.: Іван Гарасим, Микола Гасай, Михайло Гасай, Петро Глушак, Михайло Кіц, Дмитро Соловій, Михайло Томин; по 10 цт.: Михайло Глушак; по 5 цт.: Михайло Гіжовський; разом $1.90.

Збірач Г. Л. Пшик — по 50 цт.: Олекса Корба; по 25 цт.: Іван Гарасим, Юрко Глушак, Павло Корба, Андрій Тарапацький, Михайло Пилип, Юрко Франко; по 10 цт.: Г. Гіжовський, Н. Н.; разом $2.20.

Бучач.

Збірач Петро Лазовський — по 25 цт.: Іван Лазовський, Григорій Стап, Іван Тарапацький; по 10 цт.: Максим Палійчук, Іван Осінчук, Іван Скольський; разом $1.05.

Збірач Григорій Уніят — по 30 цт.: Михайло Уніят; по 25 цт.: Юськів; по 10 цт.: В. Гладун, Степан Лазовський, Йосип Лукасевич, Петро Мельничук, І. Недзельський, Михайло Сидора, Василь Страп, Дік Уніят, Петро Юцишин; по 5 цт.: І. Мельничук; разом $1.50.

Пасейн Лейк.

По 25 цт.: Іван Андрійщук, Іван Журавель, Петро Караїм, Іван Матвіїв, Василь Матвіїв, Іван Насадюк, Іван Сірман, Іван Цьвігун; по 20 цт.: Тома Журавель; по 10 цт.: Микола Бабич, Іван Гайдух, п-ні Анна Скоропадник; разом $2.50.

Клірбрук.

Група Суспільного Кредиту $2.00.

Торсбі.

По 50 цт.: І. Попик; по 25 ц.: Т. Адамець, М. Бабяк, В. Бляженко, І. Калита, М. Кузьо, С. Ліка, Н. Марущак, М. Мачіка, Д. Попик, М. Радавець, А. Рябий, Ф. Сенечко, В. Яськів; по 20 цт.: Я. Мадюк, Т. Онищук; разом $4.15.

Подільє.

Народній Дім — $2.05.

Завалля.

Г. Гнідан — збірка $1.35.

Ендрю.

На мітінгу гр. Гликин, 14. березня, 1938, зложили по $1.00: Лев Витвицький, Іван Павлюк (Павел); по 50 цт.: Василь Гнатюк, Джордж Сорохоцький, Адам Шваб; по 25 ц.: В. Вакарук, Степан Винничук, Микола й (нечитке імя), Тома Галіцький, Іван Гнідан, Михайло Жуковський, Олекса Козакевич, В. А. Ластівка, Олекса Мелинка, Д. В. Никифорук, Степан Нога, Дан. Павлюк, Іван М. Романюк, Тома Трофаненко, Н. Федун, В. В. Фручак; по 10 цт.: Іван Івонюк, П. Королюк; разом $7.70.

Всім жертводавцям Видавництво СК складає щиру подяку.

РАДІО ФОНД

На бажання й за старанням деяких громадян започатковуємо радіо-фонд, щоби дати українському загалові в Канаді можливість почути радіо-промови про Суспільний Кредит в українській мові. Справа вимагає деякого вкладу грошей, які повинні зложити ті громадяне, що бажають таких радіо-програм. Імена всіх жертводавців, що вложуть суму 50 цт. і більше, будуть проголошені на радіо в часі промов, всі інші імена жертводавців помістимо у виказі "Радіо-фонд" в нашому часописі. Досі на цю ціль зложили:

По $1.00: Петро Гарасим; по 50 цт.: Іван Гарасим, Михайло Томин; по 25 цт.: Михайло Палійчук; разом $2.25.

Всім цим свідомим ініціяторам - жертводавцям складаємо щиру подяку.

Хто далі?

ОСЬ ДОБРОБУТ У САСКАЧЕВАНІ

Нам в Алберті найбільше докучають лібералы. Вони ведуть завзяту пропаганду проти нашого одинокого Суспільно-Кредитового Уряду на світі. Обіцяють нам, що коли б ми позбулися нашого уряду то в нас запанував би **"небувалий добробут"**. Та забувають вони, що не з Албертою вони мають до діла. Тут загал порішив вже раз на все, що йому не подорозі зо старими реакційними партіями, котрі є відповідальні за його економічне положення. Та одне — не годен загал простити собі за те, що так довго давав по собі їздити! Бо ж справді що це за спілка між реакційними партіями, а народом. Народ цілком без них може обійтися, але вони без народу то ні. Албертійці бачать куди завели лібералы й консерпати Саскачеван, Манітобу й інші провінції.

Наступно подаємо новинку як то люди тікають від ліберального добробуту в Саскачевані. Ця новинка появилась таки в ліберальному часописеві Едмонтон Булетен, 31 грудня, 1937:

"Чоловік і його дружина йдуть 350 миль пішком до кращої землі.

"Гай Ривер, 31 грудня. — Далеко є з Вейберн, Саскачевану, до Гай Ривер в Алберті — більше як 350 миль — але Г. Мартин і його дружина перейшли більшість дороги пішки, щоб знайти врожайну землю, геть від посушливих просторів Саскачевану.

"Вони совкували всі свої здобутки на плечі й пустились на захід, будучи свідомі гіркої дійсності, що стінула їх, коли їхні поля вигорали від посухи ще від 1929 року, — це значило, що фармувати у Вейберн далі було не можливо. Підчас **подорожі вони ночували надворі і їхнє подорожування було дуже повільне, хіба час-від-часу дехто підвіз їх.**

"Коли ці люди добились до Келгарів, Мартин пробував дістати заняття, але не пощастило йому й вони пустились до Гай Ривер, де він дістав роботу корчувати по долару на день у додатку з харчуванням. Опісля він дістав роботу працювати трактором, а остаточно знайшов зо своєю дружиною заняття на фармі на захід від Гай Ривер.

"Дочка народилась у п-ні Мартин у Гай Ривер шпиталі в короткому часі по їхнім прибуттю до цієї нової місцевості."

Отак пише Булетен.

Після нашого погляду, коли народ побудував залізниці він бодай у такому кайньому випад кові повинен дістати біцет, бо поїзди і так йдуть напів порожні. Але, бачите, ліберальний уряд не хотів навіть і тільки зарадити, і ліберали ще мають відвагу претендувати, що добро народу їм лежить на серці. З цього бачимо, що ті реакційні уряди серця не мають, а за такий поступок Гардину недбалість відносно своїх горожан треба б кинути їх в тюрму. Ми вважаємо, що в цьому випадку згаданий уряд допустився кримінального злочину!

ЧИ В ВАШІЙ ОКОЛИЦІ ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ БУДЬЯКЕ ПІДПРИЄМСТВО НА ПОМІЧ ЦЬОМУ ОДИНОКОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬНО КРЕДИТОВОМУ ЧАСОПИСУ В КАНАДІ?

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА ЧАСОПИС "СУСПІЛЬНИЙ КРЕДИТ", ЩОБ ВІН СТАЛО Й ТОЧНО МІГ ВИХОДИТИ. ПЕРЕДПЛАТА КОШТУЄ ЛИШЕ $1.00 НА РІК.

ТУРИСТСЬКА ТОРГОВЛЯ ТУТ ЗБІЛЬШАЄТЬСЯ

В неділю, дня 21 листопада Вд. Е. С. Меннінг, провінціяльний секретар, сказав, що туристська торговля в Алберті збільшилася в рр. 1935-37 на 53 процент. Під тим оглядом Алберта веде цілу домінію. Брітіш Колюмбія збільшила свою "туристську торговлю на 52 процент; Онтоpіо 48 процент; Надморські провінції 40 процент; Квебек 37 процент; Манітоба 29 процент, а Саскачеван 19 процент.

Resolutions Passed at S. C. Mass Meeting

Innisfree, Alberta, February 14th, 1938.

The Honorable
W. L. McKENZIE KING,
Parliament Buildings,
Ottawa, Ont.

HONORABLE SIR,

A mass meeting held in the Innisfree I.O.O.F. Hall on the 14th day of February, 1938, addressed by Mr. A. H. Hlynka of Edmonton, unanimously passed the following resolutions:

1. That in the opinion of this mass gathering Messrs. Unwin and Powell were unjustly sentenced to three and six months hard labor in Fort Saskatchewan.

Whereas in our opinion Unwin and Powell were charged more for political reasons than criminal offence, and

Whereas the refusal of the Federal Government to remit sentences imposed will have a negative effect upon the peace of the people of this Province as a whole,

Therefore we demand that they be immediately released.

JOHN BOHAYCHUK, Chairman
PETER HARASYM, Secretary.

The Honorable Premier William Aberhart,
Parliament Buildings,
Edmonton, Alberta.

HONORABLE SIR,

A mass meeting held in the Innisfree I.O.O.F. Hall on the 14th day of February, 1938, addressed by Mr. A. H. Hlynka of Edmonton, unanimously passed the following resolutions:

Whereas in the opinion of this gathering the duties discharged by His Honor the Lieutenant Governor of this Province proved to be too costly to the people of Alberta, and

Whereas the financial support given for the upkeep of this Institution may be used for purposes more beneficial to the people of this Province,

Therefore be it resolved that the Provincial Government take immediate steps to do away with the Institution in question.

Whereas the debt sutuation in this Province has not been satisfactorily solved to the present day to give ample safeguard to a greater number of people who are suffering due to this unsolved problem, and

Whereas in our opinion the most vital issue of the Provincial Government is to deal with the question more adequately before any progress could be made along other lines toward goal of security,

Therefore we urge our Provincial Government to do everything in its power to introduce such a legislation that would protect those who have suffered on account of debt burden through no fault of their own until such time as will permit them to dispose of their debts.

JOHN BOHAYCHUK, Chairman
PETER HARASYM, Secretary.

Людське право мусить поступити перед Божим правом

(Докінчення з попереднього числа)

З попередно сказаного зовсім ясно, що Королівська Рада готова брати під увагу в своїх рішеннях інші речі, як право. Коли так, то де ж є адвокат, що може зовсім певно сказати, яке рішення видасть Королівська Рада, коли ці закони хтось заквестіонує?

Далі, Королівська Рада нераз заявляла, що кожну справу треба розбірати саму в собі. Цю засаду Королівська Рада примінила до багатьох справ і дала огляд положення в голосній "Справі Комбайнів" (47-T.L.R.-250), коли то взято під увагу рішення в попередніх справах:

"Найрозумніше буде", сказала Королівська Рада, "вирішувати кожну справу, яка вирине, якнайкраще в межах можливости, не входячи дальше в толкування закону, як потрібно для вирішення питання, про яке йде діло". (Справа Парсона). Це повторено в 1914 р.: "Будова уступів 91 й 92 та ступінь, до якого значення ужитих слів себе покривають і вяжуться, є така, що було б немудро, на думку членів (Королівської Ради), при цій чи при якій іншій нагоді пробувати подати вичерпуючі дефініції (означення) значень і обсягу цих слів. Такі означення у випадку мови, якої ужито в обставинах, при яких складалася конституція, над якою застановляється, мусіли б зовсім певно бути не на місці." (Справа Джан Дір Плав).

Правосильність ухвалених законів

Отже тепер, маючи на увазі вищенаведені засади, застановімся, чи ці закони можуть бути правосильні та які є вигляди для них перед Королівською Радою.

Все, що ці закони, пане президенте, мають на цілі зробити, є подати правила згрошевлення кредиту провінції Алберти, що під цей час виконують банки. Ми не хочемо, щоб хтось тратив свої гроші, як рівнож не хочемо перешкаджати банковим службовцям.

Все, про що нам ходить, є в який спосіб будуть банки згрошевлювати кредит населення цієї провінції. Отже котрий адвокат може зовсім певно твердити, що провінція не має права цього робити?

Після уступу 91 домініяльне правительство має право ухвалювати закони відносно інкорпорації банків та видавання банкнотів (паперових грошей). Домінія також має право визначувати кількість грошей в обігу. У цьому законі нема нічого, щоб противилося праву домінії. Все, що ми хочемо зробити цим законом, це управильнити потрібне згрошевлення кредиту провінції. Видаючи закони після вищенаведених прав домінія дала банкам право видавати банкноти за порукою їх запасів золота, але не дала права видавати кредит за порукою кредитів різних провінцій.

Ми не маємо до діла з видаванням грошей чи банкнотів і не кажемо банкам, як вони повинні провадити свій бизнес. Ми навіть не інкорпоруємо банків. Основою цілого закону є накинути банкам правила згрошевлювання, яке банки тепер роблять на основі кредиту провінції Алберти, і яке, я твердю, роблять неправно й неконституційно.

Все, що ми під цей час хочемо цим законом зробити є направити лихо й допильнувати, щоб контроля в цій справі найшлася в певних руках, цебто в руках представників населення цієї провінції замість представників банкових підприємств.

Нехай банки докажуть, що після Банкового Акту вони мають право, на яке вони опираються, іменно право згрошевлювати кредит цієї провінції. У Банковому Акті нема нічого, що давало б їм таке право. Я піду далі: припускаючи, що в Банковому Акті є щось у цьому роді, я твердю, що домініяльне правительство не мало права того там поставити, бо воно не може дати банкам такого права.

Тепер ми приходимо до точки питання: Як домініяльне правительство не має права видавати закону в цій справі то хтось інший мусить мати це право. Як домініяльне правительство не має цього права, а я стою при свойому, що воно не є управнене давати банкам право згрошевлювати кредит провінції, то виходить, що провінція має то право. Це була думка Лорда Ловнборна, що в справі "Онтеріо проти Канади" (1912-A.C.-571) сказав такі слова: "Коли б яку ділянку внутрішньої самоуправи Канади пропущено (не включено), це було б підкопуванням цілої схеми й цілей Акту (цебто Акту Британської Північної Америки)."

Хочу також звернути увагу послів, пане президенте, на вирок б. п. судді Бека в албертійській справі відносно "Акту про відзискання дрібних довгів (1917-3-W.W.-698)". Його вирок був поданий в скороченні в замітці до справи в таких словах:

"З того, що 96 уступ Акту Британської Північної Америки приписує право назначувати судів вищих, окружних і повітових судів Заступникові Короля (Говернор Дженерал), треба заключати, що право назначувати суддів інших судів, це є судів нижчих від вищезгаданих, прислугує провінціяльним властям".

Примінивши таке саме розумування до законопроекту, що є перед нами, і взявши під увагу вичислені в Акті Британської Північної Америки права домініяльного правительства відносно банків, банкнотів і грошей в обігу, виглядало б, що справа провінціяльного кредиту, не будучи вичисленою в Акті, входить в законодавчий обсяг провінції.

Видавання дозволів домініяльним компаніям

Шановний пан посол з округи Едмонтон, п. О'Коннор, навів широкозвісну справу "Джан Дір Плав" як остаточний доказ, що це законодавство є поза компетенцією провінції. Шановний посол сказав, що з висліду цієї справи виходить мовби то жадна провінція не мала права давати дозволів домініяльній компанії.

Пан посол забуває, що були другі справи, з яких виходило, що провінція може видавати дозволи домініяльним компаніям. Хочу навести тільки один приклад.

Через довший час домініяльне правительство старалося дістати в свої руки законодавчу юрисдикцію щодо асекурації. Спершу воно пробувало взятися за справу примінивши одну з точок, вичислених в 91 уступі Акту Британської Північної Америки, про промисел і торговлю. Це законодавство визнано поза компетенцією домініяльного правительства в головній асекураційній справі, славнозвісній "Справі Парсона".

Потім домініяльне правительство пробувало знову вернути до справи примінивши до асекурації право видавати дозволи домініяльним компаніям. Знову суди заявили, що це законодавство було поза його компетенцію ("Справа Асекурації, 10-W.W.-405). В цім останнім випадку домініяльний закон забороняв асекураційним компаніям провадити їхні підприємства без дозволу міністерства скарбу. В 70 уступі цей закон предвиджував кару для особи, що занималася б таким бизнесом без дозволу міністра. Суди стали на тому, що тільки провінції могли ухвалювати такі закони. Третя справа відносилася до "Асекураційних Угод (1926-2-D.L.R.). Провінція Онтеріо видала закон, що примінювався до рішення Королівської Ради відносно "Асекураційних компаній". Цей онтерійський закон давав право провінції видавати дозволи всім асекураційним компаніям, домініяльним, провінціональним і заграничним, та вимагати від них, щоби вони включили деякі точки цього закону до асекураційних угод. Цей закон признано правосильним і з того часу, як виглядає, остаточно вирішено, що провінції мають право видавати дозволи домініяльним компаніям для цілей, які входять в обсяг їхньої юрисдикції.

ПОСТУПОК ЛЕФТЕНЕНТ-ГОВЕРНОРА

Політична атмосфера в Алберті змінилась з майже динамічною скорістю. Здержання лефтенент-говернором трьох актів переведених на спеціяльній сесії не має рівного собі приміру. Це означає одне — що народ постепенно втрачає право переводити ухвали в життя.

Хоч ми вже й хотіли б згодитись із фактом, що лефтенент-говернор має право, як репрезентант короля після конституції, не потвердити певних актів ухвалених парламентом, але навіть у парламенті у Великій Британії треба вертатися до далекої минувшини, щоб знайти щось подібного, де король уживав би свойого розказу, хібащо за порадою своїх міністрів.

Справа в Алберті є ясна: Чи люде цієї провінції мають контролювати свій власний кредит із посередництвом уряду, або, чи має кредит народу дальше остатись під контролею банків?

Становище, яке зайняв Вд. Лефтенент-Говернор щодо здержання трьох албертійських законів, аж доки їх не зважить домініяльний уряд є природне. Саме собою, це не є жадним питанням, чи згадані акти є правильні, або неправильні, але чи має право який урядник запрошувати домініяльний уряд, щоб він утручувався у справи провінціонального уряду, котрий має таку велику більшість, як має теперішний албертійський уряд?! Коли б домініяльний уряд був утрутив себе зараз по тім, як згадані акти були втягнені в Statute Books, то це була б цілком інша справа.

Але — коли Лефтенент-Говернор відмовився брати поради від премієра, голови уряду, котрий то має таку велику більшість у парламенті й котрий має за собою довір'я виборців, то така ситуація є неприродня.

До цього хіба треба додати, що ніколи попередньо не було такої потреби, задержувати свої ряди сильними, для боротьби, яка провадиться тепер й яку мусить виграти не уряд, але люде!

А. ДЖ. АЛНАТ.

NATIONAL SALES SERVICE
Clothes made to Your measure — to look decent
(Ask for spring and summer samples)
FULLER BRUSHES — TO BE CLEAN
All kinds of insurance — your life.
WE REPRESENT BRITISH KNIT
We sell top coats, rain coats, suits, tailored suits, caps, hats, knitted socks, hosiery, neckties, shoes, pyjamas ....
Salesmen:
JOHN J. DWERNICHUK, Box 3, Andrew, Alberta
WILLIAM TOMASKY, Also: Edmonton

— L. D. SNAYCHUK —
Artist, Painter, Decorator, Sign Writer
ПЕРЕБИРАЮ ЗАГАЛЬНУ МАЛЯРСЬКУ РОБОТУ
« МОЯ СПЕЦІЯЛЬНІСТЬ »
ТЕАТРАЛЬНІ СЦЕНЕРІЇ, ДЕКОРАЦІЯ ЦЕРКОВ, ДОМІВ І ТЕАТРІВ.
МАЛЮВАННЯ ІКОНОСТАСІВ І ЦЕРКОВНИХ ОБРАЗІВ.
СОЛІДНА ПРАЦЯ — УМІРКОВАНА ЦІНА
108 Rudyk Block — Edmonton, Alberta

Посилайте свої великодні замовлення на ковбаси, сальцесони, болони, різні шинки і т. і — таки сьогодні.
HOME MEAT MARKET
10342 - 101 Street, Edmonton, Alberta
Phone 26365